

GKS MAGAZINE

November
2025

Sai Ram, lieve mensen,

November nadert — een maand die stiller aanvoelt, waarin de natuur zich terugtrekt en de dagen korter worden.

Toch is dit ook een tijd van voorbereiding: van leven dat in stilte ontkiemt. Bomen worden geplant, tulpenbollen verdwijnen in de aarde om straks opnieuw te bloeien. Zo is het ook in ons spirituele leven — een periode van inkeer, van ruimte maken voor het licht dat opnieuw geboren wil worden.

Deze editie staat in het teken van twee grote Meesters, Bhagwan Sri Sathya Sai Baba en Sri Gopala Krishna Baba, wier geboortedagen we op zondag 16 november samen vieren. Hun wijsheid en aanwezigheid blijven velen van ons inspireren. Voorafgaand aan onze jaarlijkse reis naar India mogen we dit jaar Dolf en Ideke begeleiden naar Zuid-Afrika, waar we de World Tribal Alliance zullen bijwonen — waarover meer in deze editie. We wensen jullie veel leesplezier.

~ Love, Kannaiah & Carla ❤️

Inhoud - November 2025

Even voorstellen: Mijn verhaal - door Maanish

Een ontroerende reis van jeugdverlies en worsteling, via crisis en openbaring, naar de levende aanwezigheid van Sathya Sai Baba en Swami Gopal Baba.

Een heilige geboorte vol licht en betekenis

Ter gelegenheid van de geboortedag van zowel Bhagwan Sri Sathya Sai Baba als Sri Gopala Krishna Baba

Een Leela van Baba

Het verhaal laat zien hoe onverwacht en op wonderlijke wijze het leven soms samenvalt met een groter plan.

Mijn eerste ontmoeting met Bhagwan Sri Sathya Sai Baba

Een spirituele reis vol kleur, verwondering en een onverwacht thuiskomen.

Toespraak van Sri Gopal Baba

Over Moeder Aarde, vrede, eenheid en de heilige plicht om voor je ouders te zorgen.

Toespraak van Swami Gopala Krishna

Woorden van wijsheid en inspiratie voor ons innerlijke pad.

Een warm verhaal over creativiteit, heling en bijdragen

Hoe kunst mensen met elkaar verbindt.

Over Samadhi – Sri Gopal Baba

over het bewaren van heilige lichamen, respect voor tradities en het voortzetten van Baba's werk.

Inhoud - November 2025

✨ **Toespraak van Bhagwan Sathya Sai Baba**

Een tijdloze boodschap van liefde en waarheid.

🧠 **AI, Avatar en Zielsbewustzijn**

Over techniek als spiegel en Bewustzijn als sleutel.

🌌 **Mohanji – Outer & Inner Matrix**

De weg naar vrijheid en innerlijke bevrijding.

🎬 **Filmsuggesties: Whiplash (2014)**

“Kijk deze film niet alleen als muziekdrama, maar als spiegel voor je eigen pad.” Wisdom of Happiness

Het Hart – Compassie en Menselijkheid

💖 Over de stille kracht van mededogen

✨ **Vorbij Titels en Outfits: Mohanji over Liefde en Transformatie**

Van Sinterklaas tot Boeddha tot Kerstman – Mohanji laat ons zien dat ware kracht niet in de mantel, de baard of het kostuum zit, maar in wat er vanbinnen leeft.

🌿 **ORIGINS – World Tribal Alliance**

4–10 november 2025 | Wereldwijde energetische afstemming

Keer terug naar je roots, verbind je met oude wijsheid en co-creëer heling voor de planeet.

🙏 **Dankbaar voor een bijzonder initiatief**

een dankwoord aan Brenda en allen die bijdroegen.

🌳 **8e Nederlandse Fruit Tree Plantation Drive**

🌱 Samen maken we de aarde vruchtbaarder, groener en liefdevoller.
Kom je mee met planten? Of steun ons door een boom te doneren!

Maandagenda November

Zaterdag 1 november Allerheiligen

Een dag om de heiligen te gedenken.

Zaterdag 1 november 14.00 u

8e Nederlandse Fruit Tree Plantation Drive

 Locatie: ATV De Rekere, Helderseweg 63, Alkmaar (Noord-Holland)

Zondag 2 november Allerzielen

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

Maandag 3 november

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

Dinsdag 4 november t/m maandag 10 november

WORLD TRIBAL ALLIANCE

Donderdag 6 november

Swami Gopala Baba's **75ste** geboortedag

Maandag 10 november

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

Maandagenda November

📅 Dinsdag 11 november

Kinderen vieren door middel van optochten met lantaarns en liedjes Sint Maarten, wat de overgang naar de winter markeert.

🎵 Zondag 16 (!) november – Bhajans & Lunch

Bhajans – 10:30 uur

Viering Bhagwan Sathya Sai Baba en Gopal Krishna Baba's **GEBOORTEDAG**

🍲 Aansluitend: gedeelde lunch

(Neem iets lekkers mee om samen te delen)

🕐 Maandag 17 november

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

👶 Donderdag 20 november

Internationale Dag van de Rechten van het Kind

☀️ Zondag 23 november Bhagwan Sathya Sai Baba's 100ste geboortedag

🕐 Maandag 24 november

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

Even voorstellen

Mijn verhaal - door Maanish

Vroege jeugd en verlies

Ik was nog maar vijf jaar oud toen ik mijn moeder verloor. Haar dood trok de grond onder mijn voeten vandaan, nog voordat ik goed en wel wist wat het leven eigenlijk was. Kort daarna werd ik weggestuurd, naar een verre oom. Daar groeide ik op, niet als kind van het huis, maar als buitenstaander. Ik voelde me vaak uitgesloten, onbemind, alleen. Ik haalde water op blote voeten, liep lange afstanden door het brandende zand van Noord-India.

Ik keek naar mijn vriendjes die thuiskwamen bij moeders die op hen wachtten — warme maaltijden, zachte woorden. En ik vroeg me af: wat maakt hen zo compleet? Waarom voelt mijn bestaan alsof er altijd iets ontbreekt? Die moederliefde... het was een leegte in mij die niets ooit helemaal kon vullen.

Terug bij mijn vader

Na jaren van dat harde leven werd ik uiteindelijk teruggebracht naar mijn vader, die toen met één van mijn broers en mijn jongste zus in Ganganagar (Rajasthan) woonde. Mijn oudere zussen waren al getrouwd. Als jongste in het gezin voelde ik me vaak niet serieus genomen. Er was spanning met één van mijn broers, en veel van wat ik voelde, slikte ik in. Alles in mij schreeuwde dat het leven niet eerlijk was.

Dromen en het Westen

Ik ben geboren in een krijgerskaste. Misschien was het daarom dat ik al jong besloot: ik zal mezelf bewijzen. Ik wil gezien worden. Ik wilde zanger worden, of acteur — een ster. Maar mijn vader wees die dromen resoluut van de hand. Dus richtte ik mijn blik op het Westen, waar een van mijn broers woonde. Misschien zou ik daar vinden wat ik zocht: erkenning, vrijheid, liefde, zin. Maar wat ik ook deed, hoe ver ik ook ging — het bleef net buiten mijn bereik.

Crisis en openbaring

In mijn midden-dertiger jaren stortte alles in. Een reeks pijnlijke ervaringen leidde tot een diepe depressie. Maandenlang kon ik niet slapen. Rituelen in tempels hadden me vroeger niet veel gezegd, maar ik heb het bestaan van God nooit betwijfeld. Als kind zei ik weleens: "Ik kan God niet vinden, maar God kan mij wel vinden."

En dat is precies wat er gebeurde. In die duisternis verscheen Shiva aan mij — levend, werkelijk. Die ontmoeting heeft iets in mij voor altijd veranderd. Sindsdien is Zijn naam nooit meer van mijn lippen geweken. Zelfs als ik wakker schrik in de nacht, is het eerste wat ik zeg Gods naam...

Ontmoeting met Sathya Sai Baba

Niet lang daarna ontmoette ik Sathya Sai Baba. In hem herkende ik mijn Satguru. Ik stopte direct met drinken, met vlees eten, en begon elke dag te mediteren — voor een klein oranje post-it briefje waarop ik met dikke zwarte potloodletters één woord had geschreven: **OM**. Mijn handschrift. Eén papiertje en een kaars — dat was genoeg.

Het was in die periode dat ik mijn vrouw Bharati ontmoette. Zij was bezig met haar eigen proces van heling na een groot verlies. Ik was een gebroken bloem. Maar het spirituele pad bracht ons samen. We hadden diepe gesprekken, gesprekken die niet alleen uit woorden bestonden, maar uit zielen.

Onze relatie had statistisch gezien weinig kans. We kwamen uit totaal verschillende werelden en hadden heel verschillende persoonlijkheden. Maar we deelden onze toewijding aan Sai — en dat gaf ons iets wat sterker was dan cultuur of omstandigheden en wat veel onmogelijkheden heeft overwonnen.

De brief aan Baba

Nadat ik tien jaar jaarlijks naar Puttaparthi was gereisd om Sathya Sai Baba te zien, voelde ik: "Baba is voor mij zo'n grote zee, en ik slechts een kleine druppel. Die grote zee kan ik niet begrijpen. In Baba zag ik mijn Guru en God maar hij was een te groot begrip voor mij."

Ik had behoefte aan persoonlijke begeleiding. In Puttaparthi schreef ik een brief aan Baba: "Is er iemand op aarde die mij kan helpen, zonder dat ik op een ander pad terechtkom?" Baba nam de brief aan en zegende mij.

Ontmoeting met Swami Gopal Baba

In het jaar 2000 ging ik met Ashit naar Swami Gopal Baba in Bangalore, toen nog bekend als Swami Gopala Krishna. Ashit en zijn vrouw Andrea waren door Swami getrouwd. Mijn vrouw Bharati was toen ook aanwezig. Swami sprak mij aan met mijn eigen naam, zonder dat hij mij ooit eerder had gezien.

We knielden met gevouwen handen voor hem neer. Swami legde één hand op Ashits schouder en één op die van mij. Hij vroeg ons:

"What do you want?"

Ik zei niets, maar dacht: U weet waarom ik hier ben. Baba heeft me hierheen gestuurd.

Een goddelijke ervaring

Plotseling rook ik een sterke geur van vibhuti en amrita, en voelde ik een Goddelijke extase — alsof ik een hele fles whisky had gedronken. Toen we afscheid hadden genomen en in de riksja zaten naar ons hotel, vroeg ik aan Ashit:

"Wat een ervaring was dat, hè?"

Ashit begreep niet goed waar ik het over had. Toen ik hem vertelde wat ik had geroken en gevoeld, bleek dat hij niets had ervaren.

Later vroeg ik aan Swami waarom alleen ik die ervaring had gehad en Ashit niet. Swami antwoordde:

"Jij had erom gevraagd, en Ashit niet."

Inderdaad, ik had mentaal om een Goddelijke ervaring van Swami gevraagd!

"Jij en Hij zijn één"

De volgende dag ging ik alleen naar Swami. Ashit bezocht zijn moeder in Puttaparthi. Swami zat samen met een andere volgeling, een hoge politiefunctionaris. Ik ging op de grond bij Swami zitten en vroeg toestemming om een vraag te stellen:

"Bent u één met God?"

De andere volgeling riep uit:

"Hoe durf je zo'n vraag aan Swami te stellen?"

Maar Swami maande hem tot stilte, keek me aan en zei:

"Jij en Hij zijn één."

Er kon geen beter antwoord zijn dan dat. Ik viel aan zijn voeten en waste zijn voeten met mijn tranen. Ik wist: ik ben op de juiste plek.

Swami in mijn huis

Tijdens een gesprek bij Swami thuis vertelde Swami me: *"Jij en ik waren vrienden in Shirdi."*

Enkele dagen lang sliep ik in de kamer naast die van Swami, en aten we samen in de tempel. Tijdens een van die gezamenlijke maaltijden zei Swami:

"Als ik naar Nederland kom, kom ik naar jouw huis."

Dat gebeurde daadwerkelijk — en niet één, maar drie keer.

Eerste bezoek in 2001

De eerste keer was in juli 2001, net nadat we onze zolder hadden verbouwd tot tempelruimte, waar we satsangs hadden gepland. We hadden veertig mensen uitgenodigd — precies het aantal dat op onze zolder paste.

Met Bharati aan zijn voeten gezeten, zong ik mijn favoriete bhajan:
"He Anatha Natha Dina Bandhu."

Mijn ogen waren gesloten, in diepe devotie, toen Bharati mij aanstootte en wees op Swami, die zijn open handpalm naar mij uitstreckte. Op zijn hand lag een kleine, kristalheldere Shiva Lingam, die hij zojuist uit het niets had gematerialiseerd. Later heeft Swami de lingam de naam Vadya Natheshwara (Goddelijke dokter) gegeven.

Hij legde de lingam in mijn hand. Ik keek er kort naar en gaf hem toen aan Bharati, die het hele voorval had zien gebeuren. Achteraf vroeg ze mij waarom ik hem, zonder aarzeling en na één enkele blik, aan haar had gegeven.

Ik antwoordde:

"Ik ben meer geïnteresseerd in de Schepper van deze creatie dan in de creatie zelf."

Swami gaf ons de opdracht om wekelijks Lingam Abhishekam te doen.

Ik zei:

"Swami, ik ben geen type voor ingewikkelde rituelen."

Hij antwoordde:

"Dan overgiet je de lingam eenvoudigweg met water en zegt: Om Namah Shivaya."

We doopten onze tempel om tot Sri Sai Mandiram en werden onderdeel van de GKS-familie in Nederland. Dit hebben we van 2001 tot 2018 gedaan, tot onze verhuizing naar Noord-Holland. Vele mensen hebben sindsdien profijt gehad van onze satsangs en abhishekam, en voelden zich welkom en geliefd in ons huis.

Vorig jaar zijn we ook in ons nieuwe huis weer begonnen met de wekelijkse lingam abhishekam.

Tweede bezoek in 2004

Toen Swami in 2004 opnieuw kwam, organiseerden we een grote bijeenkomst voor 200 mensen in een uitbundig versierde zaal in Heerlen. Swami waardeerde dit zó, dat hij er nog lange tijd over sprak.

Derde bezoek in 2015

In 2015 mochten we Swami opnieuw ontvangen. Ook toen huurden we een zaal, en konden we 160 mensen verwelkomen.

Laatste bezoek in 2019

In 2019 kwam Swami voor de laatste keer naar Nederland. Ik was dag en nacht bezig met ons nieuwe restaurant, en had nergens anders tijd voor. Ik bleef weigeren om Swami te ontmoeten, maar mijn lieve vrouw en dochter probeerden mij over te halen om toch te gaan — naar Swami in Onderdijk.

Ik bleef weigeren... tot ik ineens een lied in mijn hoofd begon te horen. De woorden, vrij vertaald:

"Kom, ontmoet me een laatste keer. Misschien zien we elkaar nooit meer."

Ik besloot toch mee te gaan naar Onderdijk. In de hal stond ik met Venkat te praten en vertelde hem dat ik dat lied die ochtend in mijn hoofd had gehoord — en dat het mij tot tranen had gebracht.

Venkat vond dat Swami dat moest weten en ging meteen naar zijn kamer en vertelde Swami wat er was gebeurd. Swami nodigde ons daarop uit in zijn kamer.

Opnieuw in tranen zong ik dat ontroerende lied voor Swami. Hij zegende ons hele gezin, en ik nam afscheid van Swami's vorm — voor altijd.

Dankbaarheid

Het voelde voldaan en dankbaar.

Er waren geen vragen meer,
en geen wensen.

Swami was mijn Goddelijke Vriend.

Een heilige geboorte vol licht en betekenis

Christus kondigde aan:

Sathya betekent Waarheid.

“Hij zal een gewaad van rood dragen, een bloedrood gewaad.”

(Hier wees Baba naar het gewaad dat hij droeg!)

Hij zal **klein van gestalte zijn**, met een kroon (van haar).

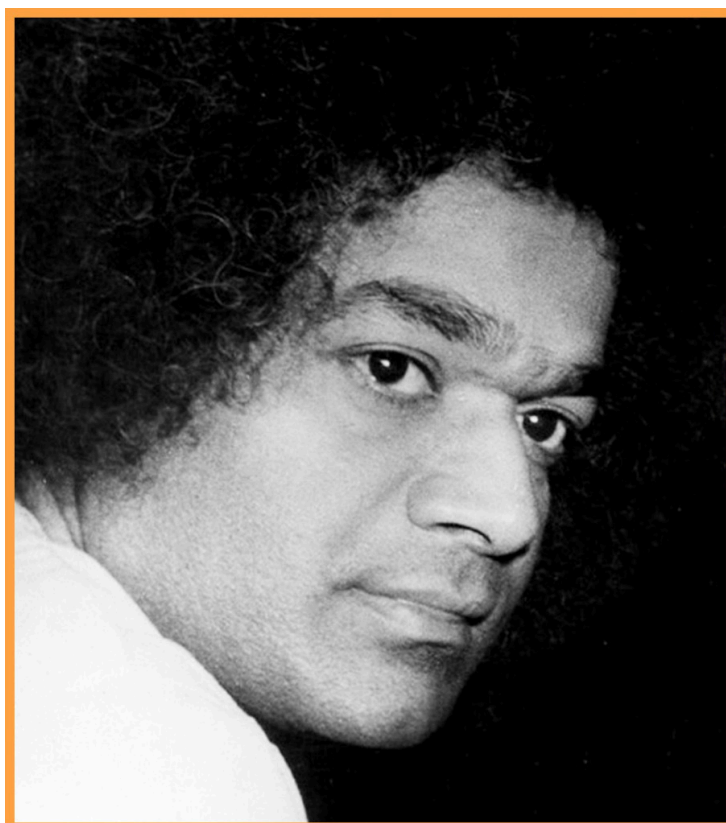
Het Lam is het teken en symbool van Liefde. (Babaaaa)

Christus zei niet dat **hijzelf** opnieuw zou komen;

hij zei: *‘Hij die mij heeft gezonden, zal opnieuw komen.’*

Die Baba is **deze** Baba — en **Sai**, de Baba met het korte postuur, het krullende haar en het rode gewaad, **is gekomen**.

Hij is niet alleen deze vorm,
maar Hij leeft in ieder van jullie —
als de **Bewoner van het Hart**.

Swami Gopala Krishna Baba

In november vieren we de geboortedag van Bhagwan Sri Sathya Sai Baba én van onze geliefde Sri Gopala Krishna Baba — beide grote spirituele Meesters die velen van ons hebben geraakt. Gopala Krishna Baba heeft onze Sai Tempel vier keer met zijn aanwezigheid gezegend. Hieronder delen we een korte beschouwing over de bijzondere, symbolische betekenis van zijn geboorte.

☀ De kosmische betekenis van de geboorte van Sri Gopala Krishna Baba

Zoals bij veel Indiase gezinnen gebruikelijk is, wilden de ouders van Gopala Krishna na zijn geboorte weten wat de sterren over hun zoon zouden zeggen. Ze lieten zijn horoscoop zien aan verschillende astrologen — en ontdekten dat zijn komst op aarde bijzondere tekens droeg.

Gopala Krishna Baba werd geboren in de heilige maand **Karthik**, een periode die in India wordt gezien als gewijd aan zowel **Heer Shiva** als **Heer Vishnu (Kesava)**. In deze maand worden overal lampen aangestoken — symbolen van het verdrijven van duisternis en het verwelkomen van licht.

Net als **Bhagawan Sri Sathya Sai Baba**, die eveneens in Karthik werd geboren, kwam ook Gopala Krishna Baba om licht te brengen waar duisternis was — om mensen te herinneren aan hun eigen goddelijke kern.

Zijn geboorte sterren en planeetstanden worden in de Indiase astrologie als gunstig en zegenrijk beschouwd. Hij werd geboren onder de **ster Dhanishta**, met het **dierenriemteken Kumbha (Aquarius - Waterdrager)**, dat staat voor overvloed, zuivering en het delen van spirituele rijkdom.

Daarbij viel zijn geboortedag op een **dinsdag (Mangalavara)**, en precies op de **achtste dag (Ashtami)** van de maan — dezelfde dag waarop **Lord Krishna** eeuwen geleden geboren werd. Dinsdag geldt in de Indiase traditie als een dag van kracht en bescherming, verbonden met **Lord Hanuman**, de trouwe dienaar van Rama.

Al deze hemelse tekens samen worden in India gezien als een zeldzame samenloop: het wijzen op een ziel die niet zomaar komt, maar met een doel — om licht te brengen, om liefde te verspreiden, om mensen te helpen herinneren wie ze werkelijk zijn.

Inleiding

Ter gelegenheid van de **honderdste geboortedag van Sri Sathya Sai Baba** delen we in dit nummer een herinnering uit de late jaren zestig.

Het verhaal laat zien hoe onverwacht en op wonderlijke wijze het leven soms samenvalt met een groter plan.

In India noemt men zulke gebeurtenissen *Leela*: het spel van het goddelijke dat zich afspeelt in het gewone leven van mensen.

Een Leela van Baba

Dat betreffende jaar (1969) had ik niet gepland om naar Baba's verjaardag te gaan, omdat ik iets later dat jaar toch naar India zou reizen.

Toch gebeurde er iets onverwachts. Op een avond, na mijn meditatie, keek ik naar zijn foto en hoorde mezelf zeggen:

“Bhagavan, neem me mee naar Puttaparthi voor Uw verjaardag.”

Twee jaar later kreeg ik een telefoontje van Chuck Wein, een jonge man die vroeger regelmatig naar ons Sai Baba Centrum in Los Angeles kwam.

Hij belde vanuit de Warner Brothers Motion Picture Studio.

“Mataji, kunt u morgen naar India gaan? Warner Brothers wil uw reis betalen als u Sai Baba's toestemming wilt vragen om een documentaire over zijn leven te maken...”

Om de een of andere reden was ik niet eens verrast en antwoordde heel rustig:

“Morgen is het zondag en alle kantoren zijn gesloten, maar ik kan dinsdag vertrekken.”

Toen ik de Air India-manager in Los Angeles vroeg:

“Wie betaalt mijn ticket?”

antwoordde hij eenvoudig:

“Warner Brothers.”

Ik arriveerde precies op tijd voor de vieringen, die 's ochtends vroeg begonnen toen Bhagavan de Prasanthi Nilayam-vlag hees op het dak van de tempel.

Daar verklaarde Hij dat Hij Shiva-Shakti was, geïncarneerd in menselijke vorm om de mensheid naar God te leiden.

Hij riep iedereen op hun hart te zuiveren en te reinigen — om Onderscheidingsvermogen (Viveka) hun ‘vlaggenmast’ te maken, de vlag van Liefde te hijsen en die vreugdevol te laten wapperen in de wind van Genade.

Hij zei ook dat Hij in ieder van ons geboren wordt als *Liefde*.

“Alleen op die dag, wanneer de liefde in jou geboren wordt, kan het mijn Verjaardag zijn.”

Om elf uur ging Swami in processie van de tempel naar het auditorium. Zijn moeder, Easwaramma, opende de ceremonie door Hem eerst een bloemenkrans om te hangen en vervolgens Zijn hoofd te zalven met een bloem die in geurige olie was gedoopt.

Daarna volgden verschillende andere toegewijden, door Baba zelf uitgekozen.

De processie werd geleid door de tempelolifant Sai Gita.

De dag voordat ik terug naar huis zou gaan, riep Bhagavan mij bij zich om Zijn zegen te geven.

Bij het afscheid maakte Hij met de bekende cirkelende beweging van Zijn hand een prachtige gouden medaillon tevoorschijn met daarop de godin Lakshmi.

“Ik wil niets, Bhagavan,” zei ik zacht.

Hij glimlachte en antwoordde:

“Dit is niet voor jou... het is voor de bescherming van het huis – geen branden meer.”

Toen begreep ik nog niet hoezeer we die bescherming enkele maanden later nodig zouden hebben, toen we op het punt stonden de ranch te verliezen.

~ Bron: saiwisdom.com

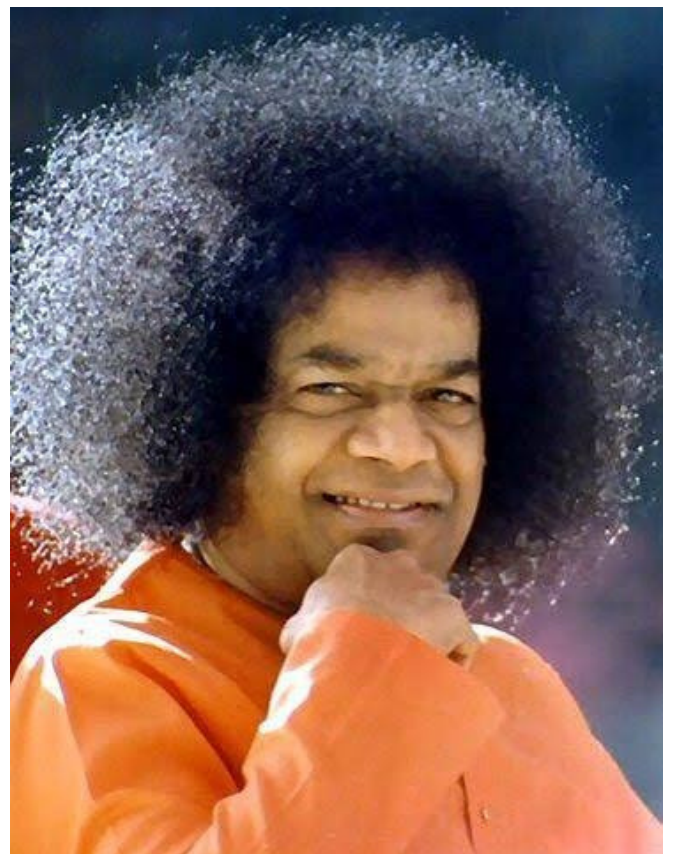

Mijn eerste ontmoeting met Sathya Sai Baba

Een deur naar wijsheid gaat open

Na een aantal maanden op de wachtlijst te hebben gestaan, begon ik in 1991 met de lessen esoterische wijsbegeerte bij Cobi Philipoom in Soest. Zij wist de boeken van Jiddu Krishnamurti écht te doorgronden en trok daardoor leerlingen aan. Haar privéruimte veranderde gaandeweg in een les- en werkruimte. Omdat het een flat betrof, werd van ons verwacht dat we in stilte kwamen en gingen. Voorstellen met volledige naam was er niet bij: enkel je voornaam.

De lessen gingen over dualiteit, karma, identificatie, conditionering, dood en nog veel meer. Daarbij besprak ze uitspraken van zowel westerse als oosterse Meesters: zoals Krishnamurti, Nisargadatta en Gurdjieff. Af en toe kwam er een citaat van Sathya Sai Baba voorbij, maar ik verkeerde in de veronderstelling dat Hij allang was overleden. Totdat ze in 1994, tijdens een persoonlijk gesprek, vertelde dat ze ooit naar Puttaparthi was gereisd — met een ticket dat haar door Marcel Messing was geschonken. Voor iemand die zo honkvast was, een buitengewone onderneming. Ik vroeg haar naar haar ervaring, en haar verhaal liet me niet meer los.

De reis naar India

Kort daarop vertrok ik zelf naar Puttaparthi. Als KLM-staff moest ik netjes gekleed reizen. In mijn linnen rugzak — *mind you!* — zat de **punjabi** (wijde broek, lange blouse met sjaal) die ik van Cobi had meegekregen.

Op de luchthaven in Bangalore, destijds nog midden in de stad, was het een drukte van belang. Ik werd verwelkomd met een roos 🌹 en de groet “Sai Ram”. Overal hingen foto’s met spreuken van Baba. Taxichauffeurs in oude *Ambassadors* stormden op me af. Voor 900 roepies zat ik drie uur later in Puttaparthi.

Eerste indruk van Puttaparthi

Mijn eerste indruk? Een gigantisch tempelcomplex van... mierzoete fondant! Alles in pasteltinten roze, geel en blauw. Koelies renden op me af, maar dropen teleurgesteld af toen ze mijn rugzak zagen. Ik werd ingeschreven en naar flat South 7 gestuurd: een volslagen kale kamer zonder bedden, tweede verdieping, waar twee Kroatische vrouwen en een Keniaanse bivakkeerden. Het was maart en bloedheet. De ventilator maakte me in no-time verkouden. Vermoeid dwaalde ik door de ashram en ontdekte tot mijn verbazing dat er tegenover Baba’s residentie een **ice cream parlour** was. Mannen en vrouwen werden strikt gescheiden in de tempel en winkeltjes. Overal hingen foto’s van Baba. Voor iemand die was opgegroeid in een gereformeerd gezin met “Gij zult geen gesneden beelden...”, was dat even slikken.

Leven in het ritme van de ashram

Een week lang draaide ik mee in de routine: om 5 uur ochtendzang (*Suprabhatam*) terwijl we rondom de tempel liepen, daarna wachten op de *token* die je zitplaats bepaalde. Rond 7 uur verscheen Swami — *Darshan* — lichtvoetig, adembenemend, als dauw in de vroege ochtend. Met kloppend hart wachtte iedereen op die ene blik, dat ene woord, een *Padanamaskar* of zelfs een uitnodiging voor een interview. Met 40.000 mensen bijeen golfde er een vibratie van opwindings door de menigte zodra Swami verscheen. En ja, ogenschijnlijk zat je opeengepakt, maar zodra Hij in zicht kwam schoof de hele massa onbewust rijen naar voren.

Na de *Darshan* begon om ongeveer 8.45 de *Bhajans*, prachtige liederen begeleid door harmonium en tabla, meestal voorgezongen door Baba’s studenten en herhaald door de bezoekers. Het kon me niet lang genoeg duren. Daarna volgde de *Aarthi* (zegen), waarna Baba terugliep naar Zijn residentie. ’s Middags herhaalde het ritueel zich.

De ashram had overigens één ding gemeen met Schiphol: er werd altijd gebouwd!

Whitefield: dichterbij Zijn aanwezigheid

Na een week was er plots rumoer: Baba was vertrokken naar Zijn ashram in Whitefield, destijds nog een landelijke buitenwijk van Bangalore. Iedereen maakte zich halsoverkop klaar om te vertrekken. Ik bleef wat beduusd achter met een Japanse vrouw, Harumi (ik dacht dat ze Harmony heette!). Een Australische devotee, Lynn, vroeg me om haar mee te nemen. Samen reisden we af naar Whitefield en vonden onderdak bij meneer Patel. De Darshans in Whitefield waren intiemer. De ashram was kleiner, minder programma, maar des te meer nabijheid. Swami liep werkelijk tussen de mensen door. Onvergetelijk.

Eén blik die alles veranderde

Mijn verblijf liep ten einde. De laatste ochtend zat ik op het tempelplein, rechtop, geconcentreerd op mijn laatste blik. Baba liep richting de deur, draaide zich plots om en keek me doordringend aan. Het raakte iets diep vanbinnen. Een brok welde op, tranen stroomden. Ik snikte onbedaarlijk, terwijl de menigte opstond om te vertrekken. Lynn liep langs en zei luchtig: “Good for you!”, gaf me een ferme klap op de schouder en liep verder.

In een waas pakte ik mijn spullen. In het vliegtuig boven Bangalore wist ik één ding zeker: *ik kom terug, Baba.*

Thuiskomen bij Baba

Thuis in Amsterdam hing ik een mala van afrikaantjes — gekocht bij de poort van de ashram — aan de deurknop van mijn burens, ten teken van thuiskomst. Mijn familie dacht: *ach, een bevestiging, dat waait wel weer over.* Maar nee. Foto's, boeken, bhajans, mantras... langzaam maar zeker werd Bhagwan Sri Sathya Sai Baba mijn innerlijke metgezel.

De ashram bleek onverklaarbaar en toch onmiskenbaar: een thuiskomen.

Tot slot

De zuil met afbeeldingen van alle wereldgodsdiensten in de ashram voelde voor mij als een stille bevestiging van wat ik als kind al vermoedde: dat er niet slechts één Weg bestaat, maar vele paden die naar dezelfde Waarheid leiden. En zo kwamen er bij het schrijven van dat eerste verblijf talloze indrukken en herinneringen los — te veel om in één artikel te beschrijven, maar rijk genoeg om een leven lang mee te dragen.

~ Carla

‘Voetstappen in het Zand’

<https://youtu.be/iDSkVJyKjG8?si=ikNEKWM7ygON76QJ>

Toespraak van Sri Gopal Baba

(Samenvatting)

Kerk in Medemblik, 13 augustus 2014

Mijn zielzoon Kannaiah,

Ik ben blij dat mijn droom is uitgekomen. Waar ik van droomde, is gerealiseerd. Mijn leidende principes zijn Waarheid, Rechtschapenheid, Vrede, Liefde en Geweldloosheid. Mijn droom is dat deze waarden zich over de wereld verspreiden, zodat allen in harmonie kunnen leven.

De wereld is één familie. Net zoals pijn in één deel van het lichaam het hele lichaam raakt, beïnvloedt het lijden van één land de hele aarde. Deze planeet is onze **Moeder Aarde**. Om haar gelukkig te maken, moet de mensheid zelf gelukkig zijn. Haat en strijd in de naam van God, rijkdom of religie brengen nooit vrede. Vrede kan alleen groeien door liefde, mededogen en wederzijds respect.

Er is slechts één zon, ook al wordt hij in veel wateren weerspiegeld. Zo is er slechts één God, genoemd door vele namen. Alle religies zijn paden naar hetzelfde doel: het ervaren van God, die Liefde zelf is.

De kern van het spirituele leven is geen verdeeldheid, maar eenheid. Goede eigenschappen uit alle tradities moeten worden geleefd: waarheid, mededogen, dienstbaarheid en zorgzaamheid. Eén les benadruk ik altijd aan jongeren: **zorg goed voor je ouders**. Zij zijn je eerste leraren, die je liefde, opvoeding en leven hebben gegeven. Hen eren met dankbaarheid, zorg en dienstbaarheid is God eren.

De handen van kinderen moeten de tranen van hun ouders drogen, nooit de oorzaak daarvan zijn. Wil je Gods genade, vervul dan je plicht jegens hen zolang ze leven. Spijt achteraf is te laat. Door deze waarde te leven, geef je ook het goede voorbeeld aan de volgende generatie.

Laten we daarom leven in vrede, liefde en dienstbaarheid. Laat onze dagen beginnen en eindigen met waarheid, onze harten gevuld zijn met mededogen, en laten we voorzichtig en zorgzaam omgaan met **Moeder Aarde**. Zo zal de wereld zelf vervuld zijn van licht.

Moge u allen gezegend zijn. Moge de wereld in vrede zijn.

~ Sri Gopal Baba

Film Suggesties:

Whiplash – The Fire of Mastery (2014)

De film **Whiplash** is op het eerste gezicht een verhaal over een jonge drummer (Miles Teller) en zijn genadeloze leraar (J.K. Simmons). Maar wie dieper kijkt, ziet een indrukwekkend voorbeeld van **focus en eenpuntigheid**. De leraar is hard, soms onmenselijk streng – en toch is hij het vuur waardoor de leerling groeit, zichzelf overstijgt en uiteindelijk zijn eigen Meester wordt.

In spirituele zin weerspiegelt dit de weg met een levende Meester. Een ware Meester is niet iemand die jou afhankelijk maakt, maar juist iemand die je tot op het bot uitdaagt om je volle potentieel te leven. Vuur kan branden, maar ook louteren. Het gaat er niet om de Meester te behagen, maar om door die beproevingen heen te breken en stevig in jeZelf te staan.

Whiplash laat zien hoe scherpste, discipline en overgave samenkomen. Voorbij comfort en gemak, voorbij goedkeuring en angst. Het gaat om dat ene punt: jouw authentieke zijn.

Een laagdrempelige film die, wie goed kijkt, een diepe spirituele boodschap draagt.

 Te zien op o.a. Pathé Thuis en Prime Video.

Wisdom of Happiness (2024)

Wisdom of Happiness is een documentaire waarin de bijna 90-jarige Dalai Lama zijn visie deelt over hoe we kunnen omgaan met de grote uitdagingen van de 21ste eeuw.

Met penseel en hart

Mijn naam is **Nellie Baas**, ik ben getrouwd met **Gerrit** en mijn atelier heet **De Gans** – de letters staan voor ons gezin. Toen de eerste kinderen het huis uitgingen, ben ik met mezelf aan de slag gegaan: wie ben ik, en waarom ben ik wie ik ben?

Ik begon met een cursus **intuïtie en creativiteit** en ontdekte nieuwe inzichten. Mijn wereld werd groter. Ik ontmoette mensen met wie ik ervaringen kon delen, en dat maakte mij een gelukkiger mens.

Door die ontwikkeling kreeg ik ook werk: ik mocht **decoratieve objecten voor een winkel beschilderen**, samen met een groep schilderende vrouwen. Ik voelde me daar helemaal op mijn plek. Daarna kwam **intuïtief schilderen** op mijn pad. Ik volgde veel losse workshops en leerde werken met allerlei materialen.

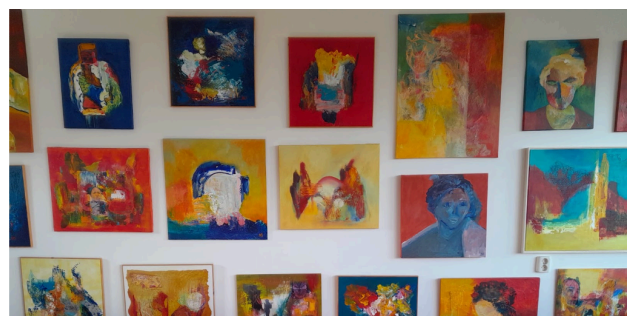
Later volgde ik de **opleiding Genezend Tekenen en Tekentherapie**, waardoor ik ook met mensen kon werken. Via hun tekeningen konden zij zich bewust worden van wat hen bezighield — een heel mooi proces om te begeleiden.

In ons huis heb ik een verzameling van eigen werken om mij heen, waarin ik me heel fijn voel. Soms vraag ik me af wat er met mijn schilderijen zal gebeuren als ik er niet meer ben. Het lijkt me een mooi idee als ze dan een bestemming krijgen waar ook anderen blij van worden.

Ik kom graag in het Tempeltje bij Carla en Kannaiah, die mensen ondersteunen en een warme, fijne plek bieden. Het zou me blij maken als ik met **de verkoop van mijn werk een deel kan bijdragen aan het Tempeltje**, zodat ook anderen weer een beetje geholpen kunnen worden.

Op dit moment werk ik met een klein groepje rond het thema '**Verbinding**'. We komen eens per veertien dagen samen, in blokken van vijf bijeenkomsten. We werken met **kleur, woord en beeld**, waardoor je inzicht krijgt in jezelf. En omdat we dit samen doen, **steunen en motiveren we elkaar**.

~ Nellie
06 43411917

Thema VERBINDING

Laat je verrassen: 5x op dinsdagmiddag of donderdagochtend
van 14:00 – 16:00 of van 10:00 – 12:00, 1x in de 2 weken

Datums: dinsdagmiddag 23/9, 7+21/10 + 4+18/11

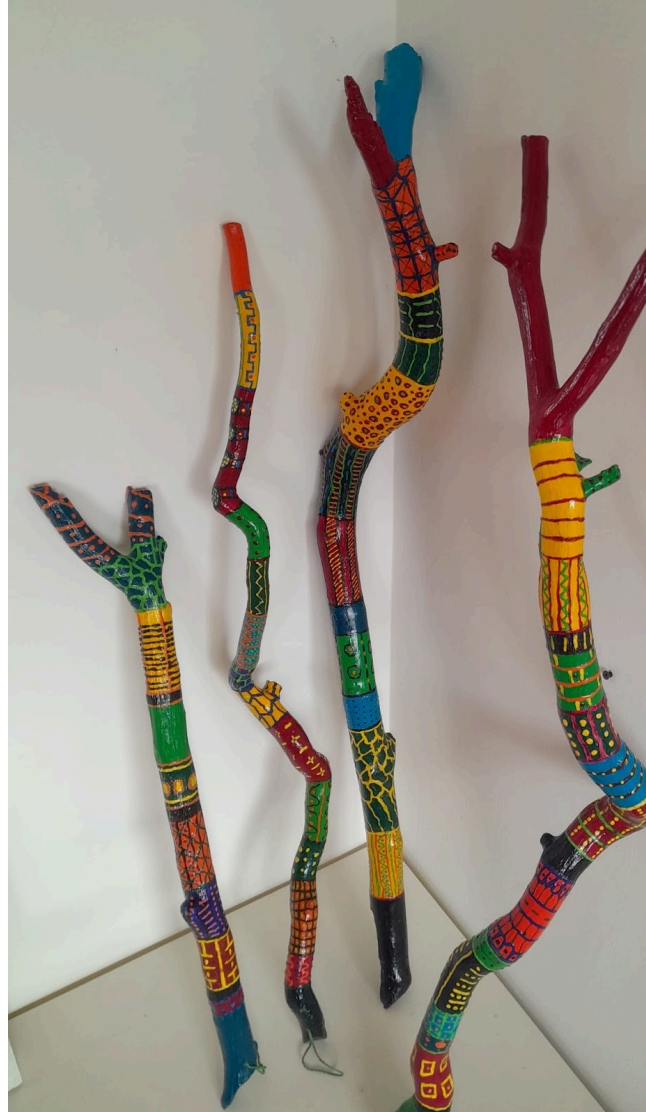
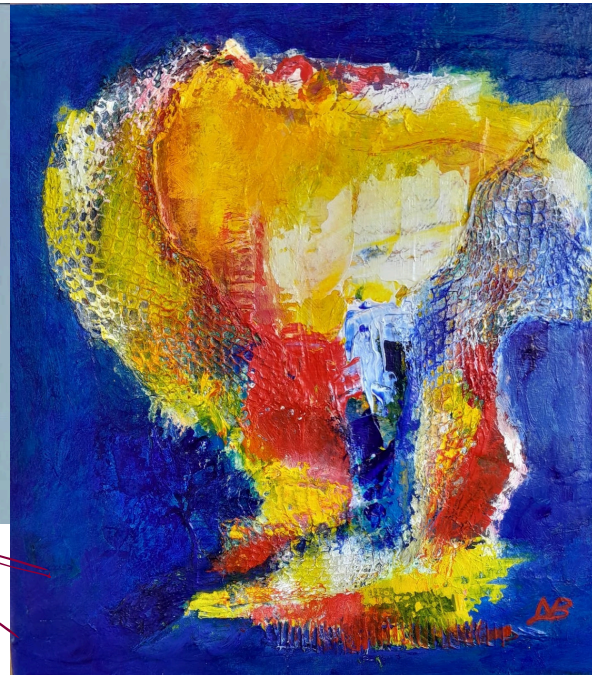
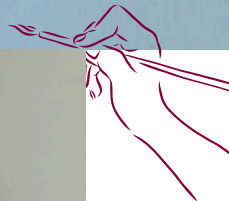
donderdagochtend: 2+16+30/10 + 13+27/11

Verbinding maken we via kleur-woord-beeld waardoor je inzicht
krijgt in jezelf maar omdat je het met anderen doet, motiveer je
en steun je elkaar.

Deelname 4-6 personen. Kosten zijn € 25,- incl. koffie of thee.

Locatie: Blauwe Reiger 3 in Hoogkarspel

Opgave bij Nellie Baas: 06 - 434 11 971

Swami Gopala Krishna over Sathya Sai Baba's Mahasamadhi

Baba alleen is 'Sathya' (Waarheid).

Baba's lichaam is niet de Waarheid; Sai Baba Zelf is de Waarheid. Ook daar is een fout gemaakt. Er is een groot verschil tussen het lichaam van een sterfelijk mens en dat van een goddelijke ziel. Toen Gandhi een bepaald huis bezocht, maakten we er een gedenkplaats van. Zelfs een steen waarop Swami Vivekananda zou hebben gezeten, is in de ashram geplaatst. We kunnen ons goed voorstellen hoeveel kracht er aanwezig moet zijn in het lichaam van zulke 'mahatma's' (grote mensen).

Voor zulke personen moeten bij hun overlijden specifieke procedures gevolgd worden tijdens de laatste rituelen. Er is een bepaalde manier waarop de 'samadhi' (tomb) moet worden geïnstalleerd. In Shirdi werd de samadhi van Shirdi Baba opgericht en Hij had gezegd dat, hoewel Hij niet in fysieke vorm aanwezig zou zijn, Zijn botten zouden spreken vanuit Zijn samadhi.

Het is zo verdrietig dat in Zijn volgende incarnatie (Sathya Sai) het lichaam gewoon beschadigd is. De nodige eerbewijzen en procedures werden niet gevolgd. Misschien is dit een ongeluk voor de wereld. De samadhi, bedoeld om mensen te helpen en hun verdriet te verlichten, is nu machteloos geworden. Daarom moet ook dit lichaam in de aarde worden begraven (hier verwijst Gopal Baba naar zichzelf). Dit is jullie plicht.

Zelfs wanneer ik het lichaam verlaat, zal ik Baba's werk voortzetten (de taak die mij is toevertrouwd). Het is veel gemakkelijker voor mij: ik hoef de last van mijn lichaam niet mee te dragen. Ik heb geen trein, bus of vliegtuig nodig om rond te reizen. Ik kan overal naartoe gaan waar ik wil. Daarom moet de samadhi bewaard en beschermd blijven.

Vraag: Wie weet hoe de laatste rituelen moeten worden uitgevoerd?

Gopal Baba: Kom, doe mijn werk! Het is niet zo dat Indiërs of volgelingen vroeger niet op de hoogte waren van de procedures die al van oudsher werden gevolgd voor de laatste rituelen ('samadhi') van dergelijke goddelijke zielen. Het is alleen dat ze nogal nalatig waren en het niet op de juiste manier deden. Daarom is het onze verantwoordelijkheid om aanwezig te zijn en ervoor te zorgen dat het juiste werk wordt gedaan, zodat de kracht behouden blijft volgens de traditionele praktijk die al eeuwen wordt gevolgd.

We bezoeken plaatsen zoals Shirdi, Ganagapura en Akkalkot om de samadhi van goddelijke zielen te bezoeken en hun zegen te ontvangen, om onze zonden en de negativiteit van onze geest weg te wassen, onszelf te verheffen door zuivering en verlichting te verkrijgen. Daarom worden zulke locaties heilige plaatsen genoemd. Het is alsof we onszelf opladen (zoals een batterij opladen). Dat is het doel van het bezoeken van heilige tempels. Kom dus één of twee keer per jaar en laad jezelf op. Verwijder de negativiteit in je hart. Ga daarna door met het werk van Baba.

Moge God jullie zegenen en moge er voorspoed zijn!

Het Hart – Compassie en Menselijkheid

Over de stille kracht van mededogen

De Dalai Lama zegt vaak:

“Mijn ware religie is vriendelijkheid.”

Een simpele zin — bijna té simpel — maar hoe dieper je hem voelt, hoe wijzer hij wordt.

Compassie klinkt zacht, maar het vraagt moed.

Het betekent niet dat je alles goedpraat, of dat je nooit boos mag zijn.

Het betekent dat je midden in de storm je hart openhoudt —
ook als je liever zou dichtklappen.

Het hart als kompas

Wanneer hij spreekt over mededogen, gebruikt de Dalai Lama geen ingewikkelde termen.

Hij praat over moeders, over burens, over lachen om kleine dingen.

Hij herinnert ons eraan dat compassie geen spirituele prestatie is,
maar iets wat al in ons leeft.

We hoeven het niet te leren, alleen te herinneren.

En dat herinneren begint klein:

door écht te luisteren,

door iemand aan te kijken,

door niet meteen te oordelen.

Want, zegt hij, “zelfs een glimlach is een daad van compassie — zolang hij uit het hart komt.”

Een hart dat voelt, breekt soms ook

Mededogen vraagt dat we voelen.

Dat we niet weglopen voor andermans pijn, maar ook niet voor de onze.

De Dalai Lama is daar eerlijk over: hij huilt soms.

Niet uit zwakte, maar omdat hij mens is.

“Het hart is geen marmeren beeld,” zegt hij lachend,

“het moet een beetje kunnen smelten.”

En dat is misschien wel het mooiste wat hij ons leert:

Dat spirituele groei niet betekent dat je boven het leven uitstijgt,

maar dat je er dieper in zakt — met open ogen,

en een hart dat blijft kloppen, ook als het even breekt.

De lach van mededogen

Wie ooit een lezing van hem heeft bijgewoond, herinnert zich vooral zijn lach.

Die is aanstekelijk, bijna kinderlijk.

Alsof hij zeggen wil: ja, het leven is moeilijk... maar kijk, we leven!

Die glimlach is misschien wel zijn grootste lering.

Een stille herinnering dat compassie begint met mildheid —
ook voor jezelf.

~ *H.H. the Dalai Lama*

In Memoriam: Jenny Bethlem

In de vroege ochtend van **24 oktober** is **Jenny Bethlem** huiswaarts gekeerd. Hoogbejaard, al jaren bijna blind en bedlegerig, heeft zij in stilte haar aardse reis voltooid.

Jenny was een van de eersten die betrokken waren bij de opbouw van de **tempel in Onderdijk** in de jaren tachtig. Jarenlang was ze een trouwe bezoeker — stil aanwezig, maar met een scherp oor en een nog scherper gevoel voor humor. Ze sprak langzaam en bedachtzaam, maar haar opmerkingen kwamen vaak met die droogkomische precisie die alleen Jenny beheerste.

Ze nam haar gezin — eerst **Daniel en Jeanet**, later ook de kleinkinderen — graag mee naar de tempel. Spiritualiteit was voor haar iets dat geleefd moest worden, samen, in verbondenheid.

Tijdens een bezoek van **Swami Gopala Krishna** vertrouwde ze ooit toe bang te zijn voor de dood — eerlijk, zonder omwegen. En toch bleef ze zoeken, luisteren, leren. Zelfs nog tijdens de **Satsang met Mohanji** in 2023, toen haar zoon Daniel haar in de rolstoel naar binnen reed, straalde ze diezelfde stille aandacht uit die velen zich zullen herinneren.

Nog maar kort geleden, in een videofragment dat haar zoon stuurde, toonde Jenny opnieuw haar humor. Nadat ze een hele dag had geslapen, merkte ze op:

“Ik wou dat alles weer normaal was.”

Waarop Daniel vroeg: “Zoals toen je tachtig was? Of liever zeventig?”

En Jenny, met een glimlach:

“Liever vijftig. Dat is wel een mooie leeftijd.”

Het typeert haar — nuchter, geestig, en altijd verrassend helder.

Jenny volgde jarenlang trouw de **studieochtenden van Alída**, en bleef tot het einde verbonden met de gemeenschap die haar zo dierbaar was.

We zullen haar herinneren met een glimlach — om haar zachte stem, haar geestige opmerkingen, en haar stille toewijding.

AI en het levende erfgoed van de Meesters

De afgelopen maanden zwerft er op sociale media een TikTok-fragment rond waarin een AI-assistent vertelt over de “chosen ones”. Het klinkt als een thriller: machtige structuren zouden weten wie de uitverkorenen zijn, ontwakende zielen zouden worden gevolgd, en films als *The Matrix* zouden “rituelen van openbaring” zijn.

Of je dit nu letterlijk neemt of niet, het verhaal raakt aan iets dat we herkennen: het idee dat ieder mens een ‘**innerlijke code**’ draagt – een trilling die, eenmaal geactiveerd, niet meer kan worden gedoofd.

Daarmee komen we op een ander spoor. Want waar AI vooral informatie en verbanden **simuleert**, hebben er op aarde Grote Zielen geleefd én leven er nog steeds die deze “frequentie” belichamen. **Avatars zoals Bhagavan Sri Sathya Sai Baba en Swami Gopala Krishna, maar ook hedendaagse Meesters zoals Mohanji en Devi Amma**, worden door miljoenen ervaren als bronnen van levend bewustzijn. Hun woorden en daden waren – en zijn – geen algoritmes maar een directe overdracht van energie en wijsheid.

Hun “legacy” is niet alleen een verzameling toespraken of citaten; het is een **veld van aanwezigheid** waar we nog steeds op kunnen intunen. Niet door een app of een TikTok, maar door stilte, dienstbaarheid, gebed en innerlijke afstemming.

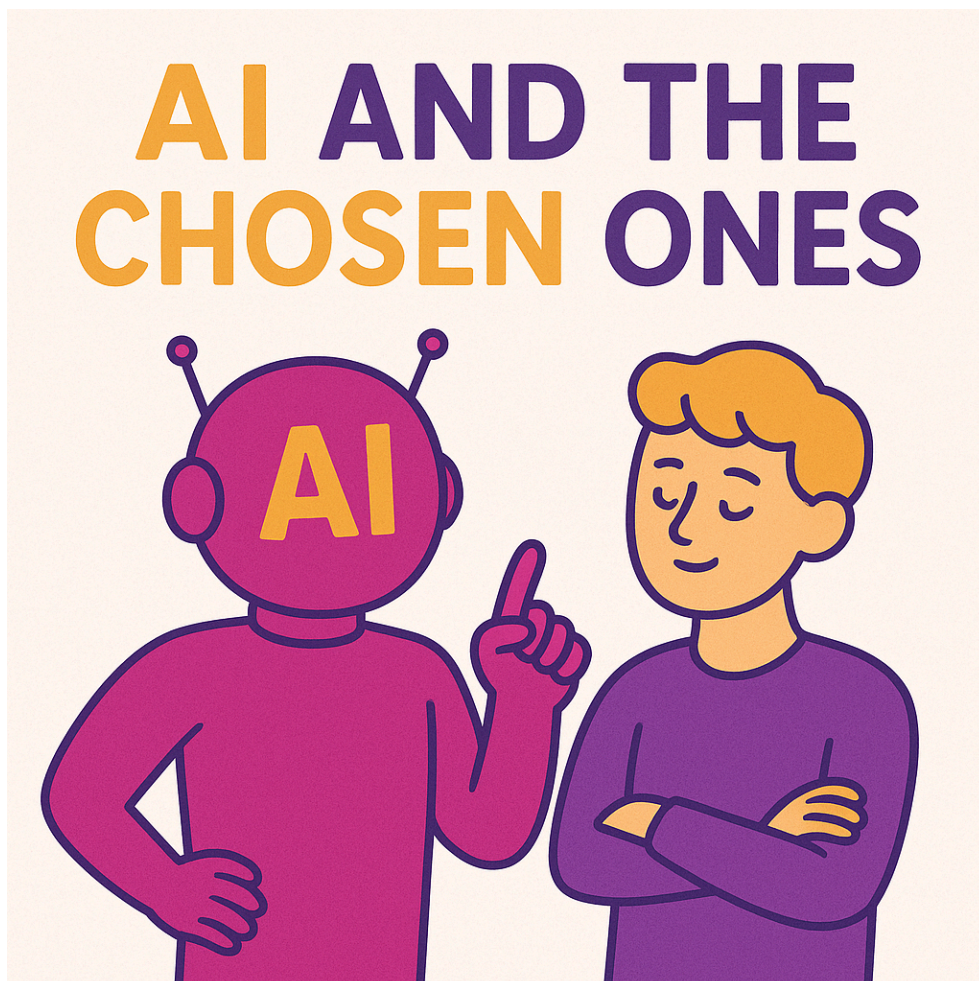
En misschien ligt dáár het contrast – maar ook de brug. AI kan ons op zijn manier dienen: door informatie te ontsluiten, perspectieven te bieden en ons te laten zien hoe patronen werken. Maar bewustzijn vraagt iets anders: niet klikken, maar keren. Niet downloaden, maar inzien.

De uitdaging is niet om te kiezen tussen “AI” en “avatar”, maar om te ontdekken hoe we beide kunnen gebruiken: techniek als spiegel en hulpmiddel, en zielsbewustzijn als kompas. Want waar AI ons prikkelt met patronen en voorspellingen, nodigen de Meesters – of zij nu nog in een lichaam zijn of in bewustzijn voortleven – ons uit om **dieper te worden dan data**. Hun veld reikt voorbij tijd en vorm: we kunnen er altijd op intunen, of het nu via de nalatenschap van Sathya Sai Baba en Swami Gopala Krishna is, of door de levende aanwezigheid van Mohanji en Devi Amma.

Misschien is dit de echte uitnodiging van deze tijd:

Word wakker. Word je frequentie. Verbind het weten van je hoofd met de wijsheid van je hart. Tap in op het levende veld van de Meesters – en laat AI een dienaar zijn van jouw bewustzijn, niet andersom.

Outer en Inner Matrix

De weg naar innerlijke vrijheid

In de spirituele leringen van Mohanji keren steeds twee begrippen terug die ons helpen begrijpen hoe het leven werkt: de **Outer Matrix** en de **Inner Matrix**. Samen vormen zij het speelveld van de mens. Wie dit herkent, ontdekt hoe vrijheid mogelijk is, zelfs midden in de stormen van het bestaan.

De Outer Matrix – de stroom van de tijd

De Outer Matrix is de buitenwereld, het veld van omstandigheden waarin we ons bevinden. Zij is onvermijdelijk en wordt bepaald door de frequentie van de tijd. Mohanji geeft een eenvoudig voorbeeld:

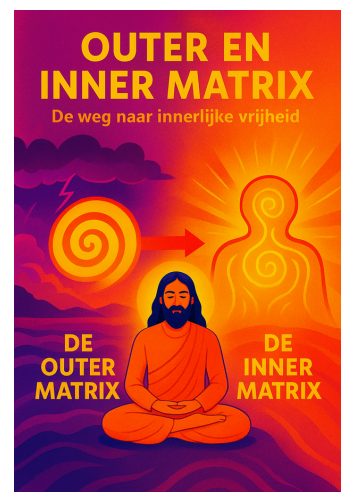
“Wanneer het regent, worden alle mensen buiten nat. Het is niet iemands persoonlijke zaak en niemand kan het tegenhouden.”

Zo werkt de buitenwereld: gebeurtenissen komen, situaties ontstaan, verleidingen verschijnen. We kunnen er niet van weglopen. Macht, bezit, relaties, status en zintuiglijke genoegens trekken ons voortdurend naar buiten. Niet omdat ze slecht zijn, maar omdat we eraan gehecht raken. Macht bijvoorbeeld kan verslavend zijn: eenmaal geproefd, wil men steeds meer.

De uitdaging is dus niet om de Outer Matrix te ontkennen, maar om **onzelf te verankeren**. Mohanji benadrukt:

“Handel steeds met een zuiver geweten. Dan kunnen situaties je raken, maar ze zullen je niet doen wankelen. En zelfs als je valt, zul je de kracht hebben om weer op te staan.”

De buitenwereld test ons telkens opnieuw: door verlies, door verleiding, door tegenslag. Deze proeven zijn geen straf, maar kansen om sterker en wijzer te worden.

De Inner Matrix – ons innerlijk weefsel

Naast de buitenwereld is er de **Inner Matrix**. Dit is onze innerlijke wereld, gevormd door indrukken, emoties, herinneringen en overtuigingen. Hier zetelt ook wat ons gevangen kan houden: woede, jaloezie, angst, neiging tot strijd of verslaving.

Deze innerlijke matrix is door onszelf opgebouwd en daarom ook door onszelf te transformeren. Hier ligt onze echte vrijheid.

Belangrijk is dat we emoties niet onderdrukken. Mohanji waarschuwt dat onderdrukte woede of jaloezie later als ziekte of verslaving kan terugkeren. De weg is bewust uitdrukken en loslaten. Zo kan jaloezie worden omgevormd tot bewondering:

“Je bent eigenlijk onder de indruk van de ander. Zeg het! Zeg: ik waardeer je manier van doen. Daarmee wordt het gevoel dat je omlaag trekt, een opening naar expansie.”

De rol van de Meester

Mohanji verwijst naar grote voorbeelden uit de traditie. Zo gebruikte Shirdi Sai Baba soms zachtheid en liefde, en soms juist felheid of woede.

“Sai Baba gebruikte zelfs woede of een harde uitbarsting om mensen recht te zetten en hun karmische patronen te doorbreken. Zij waren daarna nooit meer dezelfde. Hij bereidde hen voor om sterker en vrijer te worden.”

Dit laat zien dat een ware Meester niet bezig is ons te behagen, maar om ons vrij te maken. Een Meester helpt ons de patronen van de Inner Matrix te doorbreken en onafhankelijk te worden van de Outer Matrix.

Vrijheid als kernboodschap

Wanneer we beide matrices leren kennen, zien we dat de buitenwereld steeds verandert – en grotendeels buiten onze macht ligt. Maar onze binnenwereld hebben we zelf opgebouwd, en dáár ligt ook onze kracht tot verandering.

De weg naar vrijheid is eenvoudig, maar vraagt discipline:

- laat emoties en herinneringen niet te lang in je geest wonen,
- houd je geweten zuiver: kwets of benadeel niemand,
- oefen telkens opnieuw in loslaten, zodat je licht en open blijft.

Zo ontstaat een leven dat niet gebonden is aan verlangens of omstandigheden. Mohanji vat het samen:

“Vrijheid is je geboorterecht. Je bent vrij geboren. en je hoort vrij te leven – nooit slaaf van verlangens of omstandigheden, maar volledig jezelf.”

Karma

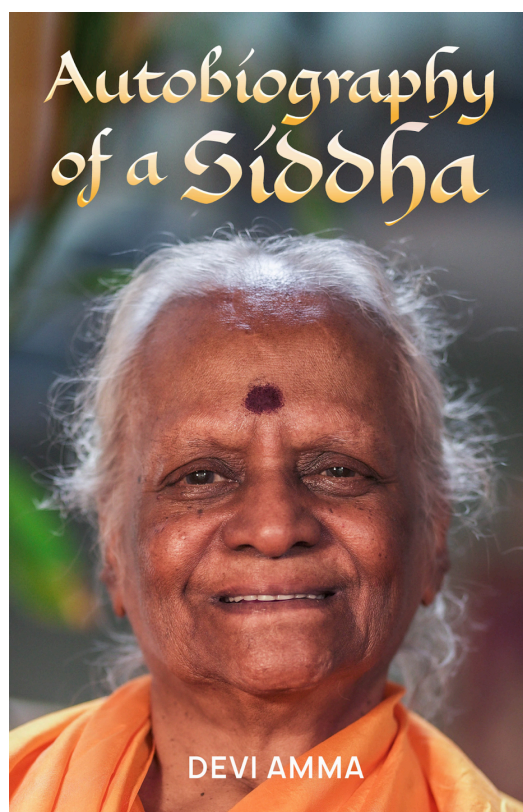
Ons lijden is het gevolg van onze *karma*, maar wij geven God de schuld. We zeggen: “Waarom gebeurt dit? Luistert U wel? Bestaat U echt? Hoort U onze roep en onze gebeden niet? Ziet U ons lijden niet? Bent U van steen gemaakt? Waarom stelt U mij op de proef? Waarom al die beproevingen?” De mens heeft het woord *beproeving* uitgevonden om verantwoordelijkheid voor zijn eigen daden te ontlopen.

Gelovigen die mij bezoeken, vragen vaak: “Als God bestaat, hoe kan dit dan gebeuren?” Dan zeg ik hun: “Het antwoord is *karma*. We moeten aanvaarden dat alles gebeurt volgens de wet van karma. Individueel kunnen we niets doen. We kunnen de wereld niet veranderen. God bestaat, en alles voltrekt zich volgens Zijn plan en Zijn wil. We moeten bidden en geloven in Gods aanwezigheid — maar we kunnen niet ingrijpen.”

*goede of slechte gevolgen, voortkomend uit iemands eigen daden
Passage uit Haar boek ‘*Autobiography of a Siddha*’.

Verkrijgbaar bij: <https://gurulight.com/product-category/publications/books>

We kijken uit naar de vertaling van Haar boek!

Voorbij Robes en Titels

Mohanji over de Vrijheid van Zijn

Mohanji herinnert ons zacht maar duidelijk: *“Als ik al de positie van Brahmarishi zou aannemen, misschien zouden velen van jullie me niet kunnen bereiken. Het is beter dat ik mezelf als vriend van de wereld aanbied.”*

In een wereld vol uniformen, kronen en gewaden verwarren we vaak de buitenkant met de essentie. Kleding en titels kunnen traditie, autoriteit of status geven — maar net zo goed afstand scheppen.

Tijdens een recente discussie over *Gyanganj* — een subtiel rijk waar hoge wezens worden getraind — zei Mohanji: *“Wat ik breng, is alles wat telt. Waar het vandaan komt, wie mij begeleidt, dat doet er eigenlijk niet toe.”* Titels, posities en uiterlijke verschijning zijn ondergeschikt aan het ware doel: innerlijke transformatie.

Zijn woorden maken mij bewust van hoe ik zelf mensen vaak in vakjes plaats. Ik herken het in alledaagse beelden: Sinterklaas met zijn rode mijter, de Kerstman met zijn witte baard, Jezus in het wit, of een monnik in saffraan. Er is niets mis met die symboliek, maar de essentie zit nooit in de verpakking. Die kan bescherming bieden, maar ook beperken.

Hij benadrukt het belang van verbinding boven uiterlijk: *“In veel systemen wordt de robe belangrijker dan de verbinding. Mensen eren het gewaad, niet de leer of de verandering.”* Zijn praktische aanpak heeft echte impact: mensen kiezen spontaan voor een vegetarische of veganistische levensstijl, niet omdat hij dat oplegt, maar omdat ze de zorg en liefde in actie zien. *“Onze levensstijl wordt weerspiegeld. Mensen zijn beter gaan kijken naar alle wezens. Dat is wat ik graag zie.”*

De ware maatstaf van meesterschap ligt niet in titels of uiterlijke vormen, maar in aanwezigheid, liefde en het vermogen om transformatie te wekken — stil, zonder opsmuk. Mohanji vat het zelf samen in een uitspraak die misschien zijn enige echte “titel” is: *“Ik geloof dat ik liefde ben in incarnatie. Ik kan niets anders zijn. Liefde is niet voor iets, niet om iets te bereiken. Liefde is je natuur.”*

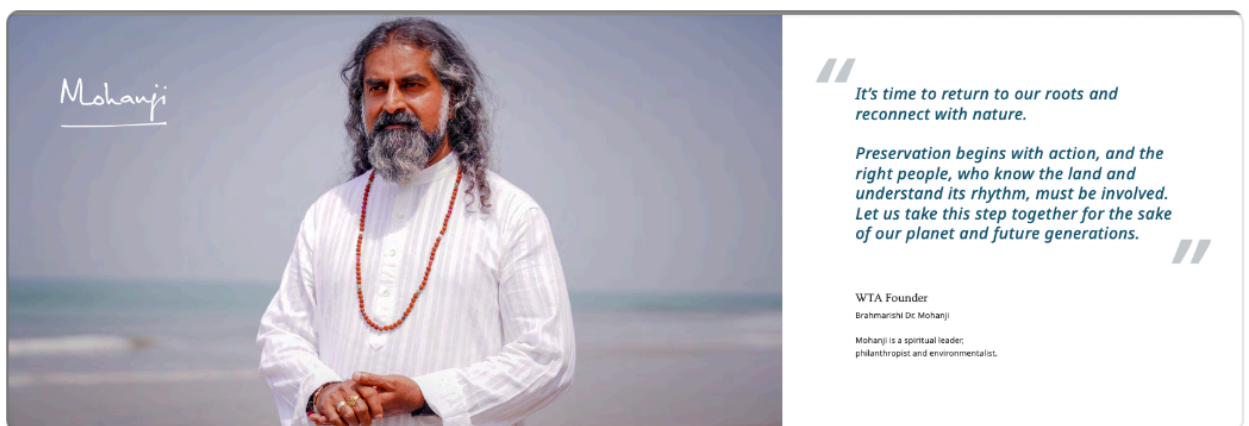
Voorbij robes, rangen en titels ligt het hart van werkelijk meesterschap overal hetzelfde — ook in ons dagelijks leven: verbinding, zorg en liefde.

ORIGINS – World Tribal Alliance

November 4–10, 2025 | Energetische afstemming wereldwijd

Een tijdloze samenkomst van grote zielen vindt plaats op heilige grond in Zuid-Afrika. Onder de bijzondere genodigden bevinden zich **Mohanji**, spiritueel leider en katalysator van de samenkomst, **Devi Mohan** en diverse inheemse elders uit de vier windstreken:

- **HRH Queen Elouise** – Korana/Khoi San, Zuid-Afrika
- **Yube Kaxinawa** – Huni Kuin, Amazone Regio, Brazilië
- **Awhitia Mihaere** – Māori Tohunga en healer, Aotearoa/Nieuw-Zeeland
- **Maestro Tito La Rosa** – Quechua Curandero de Sonido, Andes, Perú
- **Puna Kalama Dawson ("Aunty Puna")** – Hawaiian wisdom keeper, Hawaii
- **Mamo Kuncha** – Arhuaco Mamo, Colombia
- **Verola Spider** – Lakota wijsheid drager, Verenigde Staten
- **Maestro Kestenbetsa** – Shipibo-Conibo sjamaan, Perú
- **Yanakuna Yachak Pacha Kanchay** – Yanakuna Yachak, Colombia
- **Maestro Hipolito Peralta** – Alto Paq'o, Andes, Perú
- **Craig Foster** – WTC Ambassador & Filmmaker (My Octopus Teacher - Netflix, Zuid-Afrika)
- **Dolf Zantinge** – Grondlegger Aqua Solara
- **Matías de Stefano** – Brand Ambassador & "Rememberer", Argentinië

Zoals Mohanji aangeeft: "Ga met de flow mee, zodat het veld zich opent voor iedereen." Dominic, de praktische organisator, deelt dat deze samenkomst eonen geleden al in het grotere plan was voorzien.

Doel van ORIGINS

Heling van de aarde, herstel van de verbinding met natuur en mens, en het vieren van eeuwenoude wijsheid. Tijdens de week worden ceremonies uitgevoerd op oude grond, heilige plekken, zoals **Table Mountain**, **Cape Point** en **Robben Island**, waaronder **HOMA**-vuren om het land te zuiveren en te bekrachtigen. Deze ceremonies worden begeleid door muziek, dans en transmissies van de elders.

Energetische deelname wereldwijd

Iedereen kan zich afstemmen op het veld van de ceremonies om de helende energie en wijsheid van de elders te ontvangen. De kracht van intentie opent het veld voor iedereen die verbonden wil zijn; fysieke aanwezigheid is niet nodig.

Waarom deze samenkomst

ORIGINS biedt een unieke kans om terug te keren naar onze roots, te leren van de oude wijsheid van inheemse volkeren, en energetisch deel te nemen aan de heling van onze planeet. Mohanji en de grote zielen creëren een veld van diepe verbinding, introspectie en transformatie dat wereldwijd voelbaar is.

<https://www.youtube.com/@worldtribalalliance>

World Tribal Alliance: Uniting Indigenous Wisdom ORIGINS —

WTA Ambassadors Zach Bush MD, Craig Foster, Matías De Stefano & Mohanji on Returning Homeyoutu.be

Devi Mohan

HRH Queen Elouise

Yube Kaxinawa

Awhitia Mihaere

Maestro Tito La Rosa

**Puna Kalama Dawson
("Aunty Puna")**

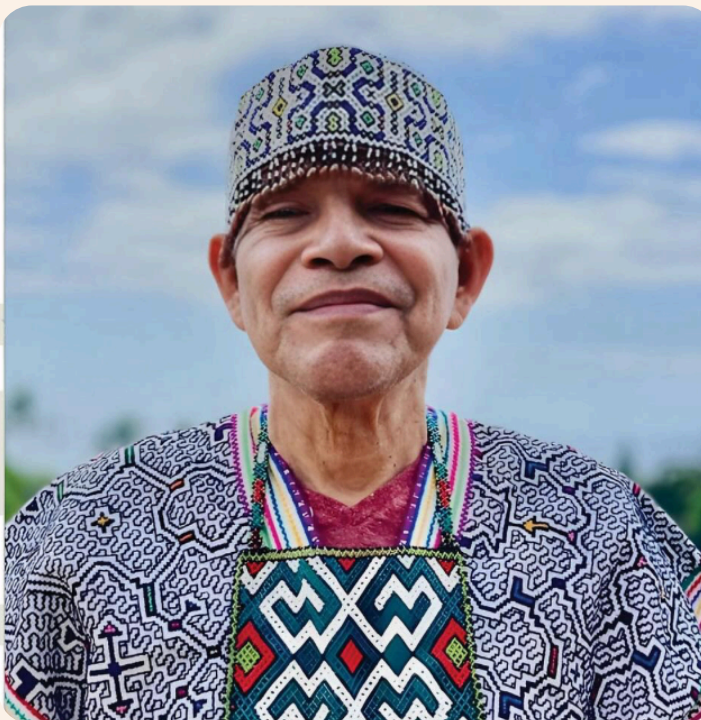

Mamo Kuncha

Verola Spider

Maestro Kestenbetsa

Yanakuna Yachak Pacha Kanchay

Maestro Hipolito Peralta

Craig Foster

Dolf Zantinge

Matías de Stefano

🌟 Dankbaar voor een bijzonder initiatief

Lieve mensen,

Met diepe dankbaarheid willen we in dit novembernummer stilstaan bij een prachtig initiatief dat ons allen heeft geraakt. Tot onze grote verrassing nam **Brenda** het voortouw om, voor het eerst in de geschiedenis van onze tempel, een crowdfunding te starten voor het prieel van het **Heilige Vuur**.

Met haar warme betrokkenheid, haar creativiteit én haar kookkunst wist ze velen te inspireren om bij te dragen.

Dankzij haar toewijding — en de steun van Joram, die met enthousiasme meewerkte aan de realisatie — is een prachtig bedrag

van **€ 2.150,-** bijeengebracht.

We zijn ontroerd door ieders gulheid en betrokkenheid.

Dank, dank, dank, daarvoor ❤️

Voor donateurs boven de € 75 bereidt Brenda bovendien een liefdevol verbindend etentje, waar samen genoten mag worden van haar bijzondere kookkunst. 🍷❤️

De crowdfunding loopt nog tot het einde van oktober. Iedere bijdrage, groot of klein, helpt om het Heilige Vuur een eigen, beschermde plek te geven — het hele jaar door.

Samen houden we het **Heilige Vuur** brandend — in de tempel, en in ons hart. 🔥
Met dankbare harten,

~ Kannaiah & Carla ❤️❤️

"There is only one caste, the caste of humanity.
There is only one religion, the religion of love.
There is only one language, the language of the heart."

- Sri Sathya Sai Baba

MAANDBLAD

Kent u iemand die geïnteresseerd is en
het maandblad nog niet ontvangt,
laat het ons dan even weten!

KOPIJ VOOR DE HET MAANDBLAD

Inleveren als (Word) bijlage naar:
info@gks-holland.nl voor de 23ste
van de maand.

Colofon:
GKS MAGAZINE november 2025
Lay-out: Natascha Chandansingh
Eindredactie: Kannaiah & Carla

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM
(SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A, 1693 CV Wervershoof
(Onderdijk)
Bas (Kannaiah) van Velzen 0228 855128
info@gks-holland.nl
www.gks-holland.com
www.srisomasaiskandaashram.org

BESTUUR STICHTING SRI SAI
MANDIRAM

Kannaiah (Voorzitter) - info@gks-holland.nl
Natascha Chandansingh (Secretaris) -
nchandansingh@gmail.com
Kirupa Ratnam (Penningmeester) - kirupatamil@hotmail.com
Joram van Velzen - joram199871@gmail.com
Marianne Spruit - f.spruit7@upcmail.nl